

Efter bestemmelsen i folketingsvalglovens § 75, stk. 1, 3. pkt., regnes *tiden for valgets gyldighed*, når de almindelige valg foregår imellem 1. oktober og 31. december, fra 1. oktober. Det foreslås at ophæve denne bestemmelse, hvis forhold til grundlovens § 32, hvorefter folketingets medlemmer vælges for 4 år, har givet anledning til tvivl.

Med hensyn til landets inddeling i *valgkredse* foreslås nogle *omlægninger* i hovedstaden samt i Københavns og Århus amter. Forslaget herom går for hovedstadens område ud på at nedlægge 2 opstillingskredse i Søndre storkreds og at oprette 2 nye i Østre storkreds samt foretage en regulering af grænsen mellem 2 opstillingskredse i Vestre storkreds. I Københavns og Århus amter foreslås oprettet 2 henholdsvis 1 ny opstillingskreds. Forslaget følger det udkast, som indenrigsministeriet i foråret 1963 har fremsendt til det udvalg, der behandlede valglovsforslaget, og det er i øvrigt udarbejdet efter udvalgets retningslinjer og med bistand fra de statistiske kontorer i København og Århus.

Ved fremsættelsen gjorde *indenrigsministeren* opmærksom på, at han havde overvejet, hvorvidt man burde foreslå, at vælgernes erklæring om at ville deltage i anmeldelsen af et nyt parti burde underskrives i overværelse af folkeregisterføreren. „Det viser sig nemlig ved hver partianmeldelse, at der er et antal erklæringer, der er udfyldt og underskrevet af en anden person end den, erklæringen angiver at hidrøre fra. Ved at kræve underskrift i overværelse af folkeregisterføreren kunne man få sikkerhed for, at de afgivne erklæringer hidrørte fra de pågældende vælgere. Jeg er dog meget tilbage fra at foreslå dette, idet en sådan bestemmelse ville virke meget restriktiv, men jeg er positiv indstillet på forhandling om dette punkt.“

Lovforslaget blev i folketinget behandlet i forbindelse med flere andre valglovsforslag (jfr. nærmest foregående sag) og henvistes sammen med disse til et udvalg, der ikke nåede at få afgivet betænkning om nogen af lovforslagene inden folketingssamlingens slutning.

Holger Eriksen (S) gav ved 1. behandling udtryk for, at han anså det for et skridt i den rigtige retning, at der efter forslaget skulle 3 folketingsmedlemmer til at anmelde et nyt parti i folketinget. Principielt kunne man dog spørge, om folketingsmedlemmer overhovedet burde have en særstilling ved anmeldelse af nye partier, som ønskede at komme i betragtning ved fordelingen af tillægsmandaterne. At de 10.000 underskrifter, der krævedes af andre, blev